

Komentar Evanđelja: Upravitelji Božjih otajstava

Evanđelje srijede XXIX tjedna
kroz godinu i komentar.

Evanđelje Lk 12, 39-48

U ono vrijeme: Reče Isus svojim
učenicima:

»Ovo znajte: kad bi domaćin znao u
koji čas kradljivac dolazi, ne bi dao
prokopati kuće. I vi budite pripravnici
jer u čas kad i ne mislite, Sin Čovječji
dolazi.«

Nato će Petar: »Gospodine, govoriš li
tu prispodobu samo za nas ili i za

sve?« Reče Gospodin: »Tko li je onaj vjerni i razumni upravitelj što će ga gospodar postaviti nad svojom poslugom da im u pravo vrijeme daje obrok? Blago onome sluzi kojega gospodar kada dođe nađe da tako radi. Uistinu, kažem vam, postaviti će ga nad svim imanjem svojim. No rekne li taj sluga u srcu: 'Okasnit će gospodar moj' pa stane tući sluge i sluškinje, jesti, piti i opijati se, doći će gospodar toga sluge u dan u koji mu se ne nada i u čas u koji i ne sluti; rasjeći će ga i dodijeliti mu udes među nevjernicima. I onaj sluga što je znao volju gospodara svoga, a nije bio spreman ili nije učinio po volji njegovoj, dobit će mnogo udaraca. A onaj koji nije znao, ali je učinio što zaslužuje udarce, dobit će malo udaraca. Kome je god mnogo dano, od njega će se mnogo iskati. Kome je mnogo povjereno, više će se od njega iskati!«

Komentar

Današnje Evandjelje, nastavno na jučerašnje, sakuplja druge dvije prispodobе, potičući budnost. Isus se obraća svojim učenicima učeći ih da se brinu za Božji narod koji im je povjeren. Poziva nas da živimo iz logike ljubavi, pažnje, nježnosti, budnosti.

Svaki je kršćanin upravitelj Božjih otajstava: života koji nam je dao, unutar trojstvene ljubavi u kojoj živimo - djeca Boga Oca u Sinu po Duhu Svetom -, talenata i sposobnosti kojima nas je ukrasio, ljudi koji su nam povjereni. I nitko nas ne može zamijeniti u tom zadatku.

Kad zaboravimo da su nam sva ta dobra povjerena, kad mislimo da ih zaslužujemo i ne shvaćamo zašto ih imamo, završimo zaključani u sebi, puni svoje arogancije, svoje zavisti, svojih ogorčenja, svoje kritičke prosudbe. A onda, ne samo da nam je

stalo, nego na kraju maltretiramo druge, ne mogavši ih pogledati Kristovim pogledom.

Kao što Benedikt XVI. Ističe, ta budnost znači „s jedne strane da se čovjek ne zatvara u sadašnjem trenutku, prepuštajući se opipljivim stvarima, već gleda dalje od trenutka i njegovih hitnosti. Poanta je imati na oku Boga kako bi od Njega primio kriterije i sposobnost da djelujemo na pravedan način. S druge strane, budnost prije svega znači otvorenost prema dobru, istini, Bogu, usred svijeta koji je često neobjašnjiv i zahvaćen snagom zla. Znači da čovjek svom snagom i velikom prisebnošću nastoji činiti ono što je ispravno, ne živeći prema vlastitim željama, već prema usmjerenju vjere “[1].

Isus želi da naše postojanje bude plodonosno, da ne spuštamo stražu, da sa zahvalnošću i čudom primimo

sva blaga njegova srca. Želi da budemo na oprezu i drugima stavimo u službu svoje talente i sposobnosti, osmijeh, opraštanje, svakodnevni rad, život u vjeri, nadi i ljubavi.

Krist nam život predstavlja kao misiju: biti "ispred kuće kako bismo dali pravi obrok u pravo vrijeme". Naš život je misija. Dolazimo na zemlju zbog nečega, točnije zbog nekoga: zbog obitelji, prijatelja, suradnika, susjeda. Vječna sreća ovih ljudi u velikoj mjeri ovisi o našoj brizi.

[1] Joseph Ratzinger-Benedikt XVI., Isus iz Nazareta II. Od ulaska u Jeruzalem do uskrsnuća, str. 333-334.

Luis Cruz / Photo: Donna Douglas Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-
feria-iv-miercoles-vigesimonovena-
semana/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-iv-miercoles-vigesimonovena-semana/) (11.08.2025.)